

er fuldſtændig rigtig, naar det ærede Medlem for Præſto Amts 3die Valgkreds (Leth) mener, at en Fiſkerilov ikke har nogen Indſkyldſe paa dette Spørgsmaal, navnlig med Henſyn til Afløsningsſpørgsmaalet; thi det maa jo erindres, at hele Udvalget ſaavelſom den høitærede Indenrigsminister ere enige om at indſtrænke ſaadanne Rettigheder med Henſyn til ferſte Bunde, navnlig ſaaledes, at Fiſkegaardene ſtulle holdes aabne en vis Tid. Deraf følger med naturlig Nødvendighed, at Cierne ikke ville have ſaa stor Interesſe af Fiſkeriet, efterat en Lov er udkommen, ſom den, man vilde have iſorveien. Dertil maa jeg maatte endvidere ſøie, at jeg inderlig onſker, at vi kunde afløſe dette Fiſkeri ved Randers; thi jeg har fra min Ungdom af, paa Grund af at jeg har opholdt mig ved Randers, ſet, hvor mange Familier der dengang ernærede ſig ved Fiſkeri fra Randers, Kvistrup og de ſaakaldte Uggelhuſe. Det var et meget stort Antal Fiſkerfamilier, der dengang, ſærlig om Vinteren, ernærede ſig ved Fiſkeri. Vi maa ikke glemme — og det veed ogsaa det ærede Medlem for Præſto Amts 3die Valgkreds (Leth) — hvor mange af den Slags Forhold vi have rundt omkring i Landet, og jeg har nogen Frygt for, efterat denne Høieſteretsdom er falden, at vi ville ſaae en Række af tilsvarende Domme. Jeg ſkal ſaaledes oplyſe, at ved en stor Del af Limfjorden, nemlig den meget fiſterige Hjarbæk Bugt, er der 3 Godſeiere, der eie Fiſkeriet ud for Kyſttrækningen indtil Midtſtrømmen, ifølge de Oplyſninger, der ere ſendte til Udvalget, viſtnok med ligesaa god Ret, ſom Friſenvold eier Fiſkeriet i Randers Fjord. Hvis de ville hævde denne Ret, vil ogsaa der en uhyre Mængde Familier blive brødløſe, ſaa at det maatte for de mange Familier, der ernære ſig af Fiſkeri, kunde blive endnu farligere end det Spørgsmaal, vi her omtale. Jeg er enig med det ærede Medlem for Præſto Amts 3die Valgkreds i, eiter de Oplyſninger der foreligge i den gamle Bog om Randers — jeg huſter ikke, hvem der har udgivet den — at de Vedkommende utvivlſomt kun have Eneret med Henſyn til Midtſtrømmen, og ſaa vidt jeg har læſt Høieſteretsdommen, ſiger den heller ikke Andet; thi de Fiſkere, der have fiſket og ſaaet Dom, have fiſket i Midtſtrømmen. Alſaa jeg tror, at Cieren af Friſenvold ikke har Ret til Fiſkeriet ud over Midtſtrømmen. Det er min Mening, at Enhver, ifald ikke Høieſteret forbyder det, har Ret til at fiſke, naar de ikke komme paa Midtſtrømmen. Men jeg vil ſaa fuldt ſom Noget indrømme, at det bedſte Fiſkeri er i Midtſtrømmen paa Grund af Fjordens Beſtaffenhed. Thi hvad

er Randers Fjord? Det er jo næſten kun en Strøm, thi Randers Byraad eller Havneveſen, jeg veed ikke, hvem det er, har inddæmmet Randers Fjord ſaaledes, at der kun er et ſmalt Løb tilbage; men naar man alſaa inddæmmer paa begge Sider, bliver der kun Midtſtrømmen tilbage, og derved tabe de, der kun maa fiſke udenfor Midtſtrømmen, deres Ret. Men dette Spørgsmaal vil jeg forbigaa, det ligger ſaa nogenlunde udenfor. Som ſagt, det er viſtnok Noget, der indſtrænker Fiſkerirettighederne. Men jeg vilde kun ſige, at jeg vilde onſke, at man vilde gaa den ſamme Vej, ſom de i Thyſkland ere gaaede i deres Lovgivning, at de ikke have undſet ſig for at ophæve diſſe gamle Beſtemmelſer, hvor det var i det Offentliges Interesſe. Staten bør gribe til og ophæve diſſe gamle Beſtemmelſer imod fuldſtændig Erſtattung, — det kan nærmere beſtemmes; hvorledes Erſtattningen ſkal være — og ſige, at, hvor Private have Interesſer af et ſaadant Fiſkeri med ſtaaende Redſkaber, og det er til Skade for Andre, kunne de vedkommende Fiſkere ovenfor eller nedenfor Fiſkegaardene være berettigede til at fordre Eneretten afløst. Jeg tror, at, naar vi ſe paa Sagen, vil det have nogen Betydning for den, om vi ſaae en Fiſkerilov eller ikke, ialfald i den Stikſe, Udvalget har tænkt ſig. Thi det er en Selvfølge, at, naar det ſiges til de Vedkommende: En vis Tid af Ugen ſtulle I holde aabent under alle Omſtændigheder, og have I ikke nogen ſærlig Ret, foreſkrive vi, hvorledes Eders Indretninger ſtulle være, men have I en ſærlig Ret, ſtulle I dog holde Fiſkegaardene aabne viſe Tider af Ugen, — da vil det gjøre, at den vedkommende Fiſkeriberettigede ikke vil have den Interesſe af at faſtholde ſin Fiſkeret, ſom han nu har.

Jagd: For ikke at trække denne Diſkuſſion for langt ud ſkal jeg kun indſtrænke mig til at bemærke, at jeg beſtemt maa hævde, at Fiſkeriloven har den allerſtorſte Betydning for denne Sag, thi det er egentlig forſt, naar man ſer, under hvilke Betingelſer dette Løgefiſkeri vil kunne drives i Fremtiden, at man kan danne ſig en beſtemt Mening om, hvad Værdi det har. Søvrigt kan jeg aldeles tiltræde, hvad den ærede Kjøbenhavnſke Rigsdagsmand Paulſen udtalte om denne Sag, at derſom Fiſkeriet blev givet fri, forinden man gennem en Fiſkerilov har taget Beſtemmelſer angaaende Fiſkeriets Beſkyttelſe, ſaa vilde det være til Udelægge for Fiſkeriet i langt høiere Grad, end Løgegaardene ere, det har jeg Erfaring for fra ſaa mange lignende Forvande; jeg kan nævne de ſydligere Smaaſjorde, hvori der